

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v konkurznej veci úpadcu: **S. v likvidácii**, G., IČO: X., o zrušenie konkurzu, na dovolanie F., bytom Š. – V., proti uzneseniu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č. k. 1 Obo 156/2006 zo dňa 28. júna 2006, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie **o d m i e t a .**

Účastníkom konania náhradu trov dovolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Bratislave uznesením č. k. Z-2-3K 163/95-252 zo dňa 10. novembra 2004 rozhodol tak, že zrušil konkurz vyhlásený z dôvodu, že majetok úpadcu nepostačuje na úhradu výdavkov odmeny správcu, pričom sa neprihliada na veci a majetok a pohľadávky vylúčené z podstaty.

O odvolaní veriteľa F. proti tomuto uzneseniu rozhodol ako súd odvolací, Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesením č. k. 1 Obo 256/2006 zo dňa 10. novembra 2006 tak, že uznesenie Krajského súdu v Bratislave č. k. Z-2-3K 163/92-252 zo dňa 10. novembra 2004 potvrdil.

V dôvodoch uznesenia uviedol, že pri rozhodovaní o odvolaní vychádzal z toho, že správca konkurznej podstaty vo svojej správe špecifikoval príjmy získané speňažením konkurznej podstaty v sume 440 234,78 Sk (výnosy z predaja cenných papierov a iné výnosy pri výkone správcu), že náklady konkurzného konania podľa

analýzy spracovanej správcom konkurznej podstaty doteraz predstavujú sumu 836 883,10 Sk, pričom predpokladané náklady na pokračovanie v konkurznom konaní by predstavovali celkom 1 380 000 Sk, avšak už nie je žiaden reálny majetok úpadcu S. v likvidácii, G. Citoval ustanovenie § 44 ods. 1 písm. d/ ZKV, podľa ktorého súd zruší konkurz, ak zistil, že majetok úpadcu nepostačuje na úhradu výdavkov a odmenu správcu, pričom neprihliada na veci a pohľadávky vylúčené z podstaty a uviedol, že predpokladom pre zrušenie konkurzu z dôvodu, že majetok podstaty nepostačuje na úhradu nákladov konkurzu, je nedostatok majetku konkurznej podstaty, na ktorý možno konkurz ďalej vôbec viesť, spolu s existenciou rozhodnutia súdu o vylúčení veci, práv pohľadávok alebo iných majetkových hodnôt z podstaty. Za zrejmé označil, že k zrušeniu konkurzu pre nedostatok majetku by malo v ideálnom prípade dôjsť práve vtedy, keď je doteraz vzniklými nákladmi konkurzu celkom vyčerpaný všetok dosiahnuteľný majetok podstaty a keď v konkurze nemožno ďalej pokračovať, pretože nulové prostriedky nepostačujú na uspokojenie budúcich nákladov konkurzu, nie to ešte na uspokojenie pohľadávok konkurzných veriteľov. Za jednoznačné označil, že v danom prípade v priebehu konkurzu došlo k zániku predpokladov na konkurz, a to zo zistenia, že majetok úpadcu nepostačuje na úhradu výdavkov a odmeny správcu, pričom neprihliada na veci a pohľadávky vylúčené z konkurznej podstaty. Konštatoval, že zrušením konkurzu zanikajú účinky vyhlásenia konkurzu, uvedené v ustanovení § 14 ZKV, a že na základe zoznamu prihlášok možno po právoplatnosti uznesenia o zrušení konkurzu viesť pre zistené pohľadávky výkon rozhodnutia, alebo exekúciu na majetok úpadcu (§ 45 ods. 2 ZKV). Dôvody uvádzané v odvolaní veriteľom F. označil za také, ktoré neobstoja. Za jednoznačné uviedol, že o zrušení konkurzu súd rozhoduje uznesením bez nariaďovania pojednávania, ktoré zákon nepredpisuje, a že rozhodovanie o nariaďovaní pojednávania závisí iba na úvahe súdu. Zároveň konštatoval, ako sa doručuje uznesenie o zrušení konkurzu, na základe čoho prvostupňový súd nepochybil, keď uznesenie o zrušení konkurzu z dôvodu, že majetok úpadcu nepostačuje na úhradu výdavkov odmeny správcu, nedoručoval veriteľovi F. V zmysle uvedených dôvodov napadnuté uznesenie potvrdil.

Proti tomuto rozhodnutiu, s vyznačenou právoplatnosťou 10. augusta 2006, podal veriteľ F. podaním, doručeným súdu 12. septembra 2006, dovolanie a navrhol

uznesenie odvolacieho súdu zrušiť, vrátiť mu vec na ďalšie konanie, alebo postúpiť generálnemu prokurátorovi Slovenskej republiky podať podnet na mimoriadne dovolanie, lebo súd splnené predpoklady, s ktorými je generálny prokurátor viazaný. V dovolaní podrobne popísal skutkový stav a dovolanie podal s poukazom na ustanovenia § 237 písm. a/, d/ a f/ O.s.p. a ku každému dôvodu prípustnosti dovolania stanovenom zákonom poukazyval na vady, ktoré sú podľa neho takýmito vadami, ako napríklad klientelizmus, podvody, nerozhodnutie o návrhu na vydanie platobného rozkazu, úmyselné prietahy sudcov konajúcich vo veci a fakt, že veriteľ F. žije s rodinou pod úroveň, zmätočné konštatovanie odvolacieho súdu, výmaz z obchodného registra, ktorým bola odňatá možnosť konať pred súdom.

Dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutie odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O.s.p.).

V danom prípade ide o dovolanie proti potvrdzujúcemu rozhodnutiu odvolacieho súdu, voči ktorému s poukazom na ustanovenie § 238 O.s.p. dovolanie nie je prípustné. Veriteľ F. podal dovolanie s odkazom na ustanovenie § 237 O.s.p. písm. a/, d/, f/ O.s.p.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (§ 10a ods. 2 O.s.p.) po zistení, že dovolanie je podané v lehote stanovenej v § 240 ods. 1 O.s.p. a obsahuje náležitosti stanovené ustanovením § 241 ods. 1 O.s.p., prejednal dovolanie podľa § 242 ods. 1 O.s.p. a skúmal prípustnosť dovolania s poukazom na ustanovenie § 237 písm. a/, d/, f/ O.s.p., na ktoré dovolateľ v dovolaní poukázal. Podľa písm. a/ ustanovenia § 237 O.s.p. dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu, ak sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdu. V danom prípade o takýto prípad nejde, nakoľko rozhodovanie o predmetnej veci do právomoci súdu patrí. Na daný prípad sa nevzťahuje prípustnosť dovolania podľa § 237 písm. d/ O.s.p., nakoľko v danej veci, o návrhu na zrušenie konkurzu úpadcu, sa právoplatne v inom konaní nerozhodlo, ani sa v tej istej veci nezačalo iné konanie. V konaní vo veci o návrhu na zrušenie konkurzu, ktorým bolo právoplatne rozhodnuté v súlade so zákonom o konkurze a vyrovnaní, nebola postupom súdu

veriteľovi F. odňatá možnosť konať pred súdom, a teda nedošlo k naplneniu dôvodov prípustnosti dovolania ani podľa ustanovenia § 237 písm. f/ O.s.p.

Najvyšší súd Slovenskej republiky vzhľadom na to, že v danom prípade dovolanie voči právoplatnému rozhodnutiu odvolacieho súdu, voči ktorému predmetné dovolanie smeruje, prípustné nie je, dovolanie F. ako neprípustné podľa § 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p. v spojení s ustanovením § 243c O.s.p. odmietol.

Účastníkom konania trovy dovolacieho konania nepriznal.

P o u ě n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný žiadny opravný prostriedok.

V Bratislave dňa 29. mája 2008

JUDr. Jana Zemaníková, v. r.
predsedníčka senátu

: